

højtærede Minister særlig vil udtale sig. Jeg skal for Øjeblikket indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Beth: Værede Medlemmer ville af Udvalgets Betænkning, for saa vidt de overhovedet have haft Lejlighed til at beskæftige sig med den — hvad der i disse travle Dage vel kan være tvivlsomt, i alt Fald for ikke faas Vedkommende — have set, at et Mindretal i Udvalget bestaaende af det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) og mig, har forbeholdt sig sin Stilling til Lovforslaget saa vel som nærmere at begrunde denne Stilling. Det var min Hensigt i Dag — og dertil er jeg ogsaa beredt — nærmere at udtale paa Mindretallets Vegne, hvad det havde at sige i denne Retning. Der blev imidlertid gjort den Bemærkning fra den ærede Ordfører straks i Begyndelsen af hans Foredrag, at Mindretallets Stilling var den, at det af principielle Grunde maatte modsætte sig Lovforslaget, og at Forhandlingen herom saa nærmest hørte hen under 3dje Behandling. Lagtet jeg ikke kan godkende den ærede Ordførers Ytring i et og alt, for saa vidt den gik ud paa, at Mindretallet ikke kunde have et og andet at indvende ogsaa mod de stillede Vædringsforslag, har dog den ærede Ordfører Ret deri, at Mindretallets principielle Modstand mod Lovforslaget er hentet fra ganske andre Grunde end saadanne, som kunne søges i de af Flertallet stillede Vædringsforslag. Jeg har nu Anledning til at tro, at den højtærede Formand ogsaa er af den Mening, at den nærmere Udvikling og Begrundelse af Mindretallets Standpunkt efter de Oplysninger, jeg har givet om Marsagen til dette, nærmest vil henhøre under Lovforslagets 3dje Behandling. Jeg skal derfor tillade mig at spørge den højtærede Formand, om han foretrækker, at Mindretallet venter til 3dje Behandling med Begrundelsen af sin Stilling.

Første Viceformand (Bøjlen): Naar de Indvendinger, det ærede Mindretal har mod Lovforslaget, væsentlig bero paa principielle Synspunkter, vil det efter Forretningsordenen være det rette at opsætte deres Fremsettelse til 3dje Behandling.

Beth: Ja, som jeg netop nævnedes, beror Mindretallets Modstand mod Lovforslaget netop paa saadanne Grunde, som den højtærede Formand nævnedes, og jeg skal derfor i Henhold til den højtærede Formands Ønske opsætte til Sagens 3dje Behandling at udtale mig paa Mindretallets Vegne.

Justitsministeren (Nellemann): Da den ærede Ordfører for Mindretallet (Beth) jo selv har udsat sine Bemærkninger, der væsentlig skulde være rettede imod overhovedet at foretage den Reform, dette Lovforslag gaar ud paa, indskrænker altsaa for Øjeblikket Debatten sig egentlig til de Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal. Der er 2 Retninger, hvori disse gaa, der er 2 Hovedpunkter, om hvilke de grupperer sig, medens Forslagene selv, afsat fra et enkelt, som jeg senere skal udtale mig nærmere om, kun ere af en mere teknisk Natur, af den Natur, at de næppe egne sig til Drøftelse her, men mere egne sig til Drøftelse mellem vedkommende Minister og Udvalget. De to almindelige Betragtninger, som have gjort sig gældende for Udvalget, dreje sig jo navnlig om Panthaverens Stilling og hænge sammen med Ønsker og Forslangender, som ere fremsatte paa flere Steder udenfor denne Sal, og det er navnlig 2 Retninger, hvori der her bliver Spørgsmaal om Panthaverens Stilling. For det første er det Spørgsmaal blevet rejst, om der ikke burde aabnes den Panthaver, som vil det, Ret til at forfølge sin Panteret, uafhængig af Konkurs, altsaa forfølge sin Panteret for saa vidt paa samme Maade, som om der ingen Konkurs fandt Sted. Det er et Punkt, som har været under Overvejelse flere Gange, for det første ved Konkurslovens Affattelse, hvor man dog imidlertid fandt, at man i det Punkt vilde blive staaende ved den gældende Ret, som er den, at Panthaveren gaar ind under Konkurs og kun kan forfølge sin Panteret gennem Konkursbehandling, saaledes at det er Skifteretten eller Boet, der stiller Ejendommen til Auktion, ligesom Ejendommen i det hele taget betragtes som henhørende til Boet i Henseende til Skiftegebyr og desl. Da Lovet af 15de April 1887 blev givet, var der atter